

מסכת נזיר --- פסוקים

נזיר	מכדי תנא בסדר נשים קאי מאי טעמא תני נזיר תנא אקרא קאי (דברים כד, א) והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וה"ק מי גרם לה לעבירה יין וקאמר כל הרואה סוטה בקלקולה זייר עצמו מן היין
נזיר ג:א	אין דאפילו לרבי אלעזר הקפר דאמר נזיר חוטא הני מילי גבי נזיר טמא דאידי דבעי מיסתר דאמ' רחמנא (במדבר ו, יב) והימים הראשונים יפלו כי טמא נזרו התם הוא דלמא אתי למיעבר על נזירותיה אבל נזיר טהור לאו חוטא קרי ביה
נזיר ג:ב	האומר ימין הרי זו שבועה מ"ט לאו משום דכתי' (דניאל יב, ז) וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בחי העולם אמרי לא משום דימין גופיה איקרי שבועה
נזיר ג:ב	מניין לאומר ימין שהיא שבועה שנאמר (ישעיהו סב, ה) נשבע ה' בימינו
נזיר ג:ב	ומניין לאומר שמאל שהיא שבועה שנאמר (ישעיהו סב, ה) ובזרוע עוזו
נזיר ג:ב	מתני דלא כר' שמעון דתניא ר"ש אומר אינו חייב עד שידור מכולם ורבנן אמרי אפילו לא נזר אלא בחד מנהון הוי נזיר מ"ט דר"ש אמר קרא (במדבר ו, ד) מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג
נזיר ג:ב	ורבנן מ"ט אמר קרא (במדבר ו, ג) מיין ושכר זייר
נזיר ד:א	ור"ש היינו טעמא דכתב שכר לאלופי שכר שכר למקדש דכתיב (ויקרא י, ט) יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך מה גבי נזיר יין הוא דליתסר אבל שאר משקין המשתכרין לא
נזיר ד:א	ולאפוקי מדר' יהודה דתניא ר' יהודה אומר אכל דבילה קעילית ושתה דבש וחלב ונכנס למקדש חייב איבעית אימא ר"ש לית ליה איסור חל על איסור דתניא ר"ש אומר האוכל נבילה ביום הכפורים פטור ולרבנן נמי הכתיב (במדבר ו, ד) מכל אשר יעשה מגפן היין אמרי לך רבנן התם לימד על איסורי נזיר שמצטרפים זה עם זה ור"ש לית ליה צירוף דתניא ר"ש אומר כל שהו למכות לא אמרו כזית אלא לענין קרבן
נזיר ד:ב	ור' שמעון סבר לה כר' יוסי דאמר בעינן דבר הנידר לא דכולי עלמא בעינן דבר הנידר ושאיני גבי בכור דכתיב ביה (במדבר ל, ג) להשם לרבות את הבכור ור' יוסי אמר לך ההוא לה' מיבעי ליה לרבות חטאת ואשם ומה ראית לרבות חטאת ואשם ולהוציא את הבכור מרבה אני חטאת ואשם שכן מתפיסין בנדר ומוציא אני את הבכור שאין מתפיסו בנדר הוא
נזיר ד:ב	דתניא של בית רבינו אמרו מנין לנו לנולד לו בכור בתוך עדרו שמצוה עליו להקדישו שנאמר (דברים טו, יט) הזכר תקדיש ור' יוסי אמר לך נהי דמצוה להקדישו אי לא מקדיש ליה מי לא קדוש גבי נזיר נמי הכתיב (במדבר ו, ב) להשם
נזיר ד:ב	אמר שמעון הצדיק מימי לא אכלתי אשם נזיר טמא חוץ מאדם אחד שבא אלי מן הדרום יפה עינים וטוב רואי וקווצותיו סדורות לו תלתלים אמרתי לו בני מה ראית לשחת שער נאה זה אמר לי רועה הייתי לאבי בעירי והלכתי לשאוב מים מן המעיין ונסתכלתי בבבואה שלי ופחז יצרי עלי וביקש לטורדני מן העולם אמרתי לו ריקה מפני מה אתה מתגאה בעולם שאינו שלך שסופך להיות רמה ותולע' העבודה שאגלחך לשמ' עמדתי ונשקתיו על ראשו אמרתי לו כמותך ירבו נזירים בישראל עליך הכתוב אומר (במדבר ו, ב) איש כי יפליא לנדור נדר נזיר להזיר להשם
נזיר ד:ב	ושמשון לאו נזיר הוה והכתיב (שופטים יג, ה) כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן
נזיר ד:ב	ומגלן דאיטמי למתים אילימא מדכתיב (שופטים טו, טז) בלחי החמור הכיתי אלף איש דילמא גרויי גרי בהו ולא נגע בהו
נזיר ד:ב	אלא מהכא (שופטים יד, יט) ויך מהם שלשים איש ויקח את חליצותם דילמא אשליחונן ברישא והדר קטלינן ויך ויקח כתיב ודילמא גוססין שוינן אלא גמרא גמירי לה
נזיר ד:ב	ונזיר עולם היכא כתיב דתניא רבי אומר אבשלום נזיר עולם היה שנאמר (שמואל ב טו, ז) ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי לה' בחברון ומגלח אחד לשנים עשר חדש שנא' (שמואל ב יד, כו) ויהי מקץ ימים לימים
נזיר ה:א	דכתיב ויהי מקץ שנתים ימים דנין ימים שאין עמהן שנים מימים שאין עמהן שנים ואל יוכיח זה שיש עמו שנים ואימא ל' יום דכתיב (במדבר יא, כ) עד חדש ימים דנין ימים שאין עמהם חדשים מימים שאין עמהם חדשים ואל יוכיח זה שיש עמו חדשים ואימא מהכא (שופטים יא, מ) מימים ימימה וגו' דנין ימים מימים ואין דנין ימים מימימה
נזיר ה:א	סתם נזירות ל' יום: גמ' מנהני מילי אמר רב מתנא אמר קרא (במדבר ו, ה) קדוש יהיה יהיה בגמטריא תלתין הוו בר פדא אמר כנגד נזיר נזרו האמורים בתורה ל' חסר אחת
נזיר ה:א	ורב מתנא נמי נילף מנזיר נזרו אמר לך ההוא לדרשה (במדבר ו, ג) מיין ושכר זייר לאסור יין מצוה כיון רשות (במדבר ו, ב) כי יפליא לנדור נדר נזיר להזיר מלמד שהנזירות חלה על נזירות
נזיר ו:ב	אמר ריש לקיש היינו טעמא דרבי אליעזר דאמר קרא (במדבר ו, יג) זאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו התורה אמרה נטמא ביום מלאת תן לו תורת נזיר
נזיר ו:ב	לימא כתנאי (במדבר ו, ה) עד מלאת הימים שומעני מיעוט ימים שנים ת"ל קדוש יהיה גדל פרע אין גידול שער פחות משלשים דברי רבי יאשיה רבי יונתן אומר אינו צריך הרי הוא אומר עד מלאת הימים אי אלו הן ימים שצריכין למלאות הוי אומר שלשים ואימא שנה מי מנינן ליומי והא רבנן דקיסרי אמרי מנין שאין מונין ימים לשנים שנאמר (שמות יב, ב) לחדשי השנה חדשים מחשבין לשנים ולא ימים לשנים
נזיר ז:א	והתניא הריני נזיר כל ימי חיי הריני נזיר עולם הרי זה נזיר עולם אפילו מאה שנה אפילו אלף שנים אין זה נזיר עולם אלא נזיר לעולם רבה אמר שאני שערות הואיל ומובדלות זו מזו גבי יומי נמי הא כתיב (בראשית א, ה) ויהי ערב ויהי בקר יום אחד התם לאו דמפסקי מהדדי הוא מאי קאמר יממא וליליא חד יומא הוא ולעולם לא מפסקי מהדדי
נזיר ח:ב	ת"ר בית עגול דיגון טריגון פונטיגון אינו מטמא בנגעים טטרגון מטמא בנגעים מ"ט למטה הוא אומר (ויקרא יד, לז) קיר קירות למעלה הוא אומר קיר קירות הרי כאן ארבע

- נזיר יב:ב ת"ש האומר לאפוסטרופוס שלו כל נדרים שתדור אשתי מכאן עד שאבוא ממקום פלוני הפר לה והפר לה יכול יהו מופרין ת"ל **(במדבר ל, יד)** אישה יקימנו ואישה יפירנו דברי ר' יאשיה ור' יונתן אומר מצינו בכל מקום ששלוחו של אדם כמותו טעמא דאמר רחמנא אישה יקימנו ואישה יפירנו הא לאו הכי אפוסטרופוס מיפר ואילו גבי דידיה תניא האומר לאשתו כל נדרים שתדורי מכאן ועד שאבא ממקום פלוני יהו קיימין לא אמר כלום הרי הן מופרין
- נזיר יד:ב אומר ר' יוסי ברבי חנינא נזיר שכלו לו ימי לוקה על הטומאה ואינו לוקה על התגלחת ולא על היין מאי שנא טומאה דלקי דאמר קרא **(במדבר ו, ו)** כל ימי הזירו לה' לרבות ימים שלאחר מלאת כימים שלפני מלאת
- נזיר יד:ב אי הכי אתגלחת נמי ליחייב דהא אמר רחמנא **(במדבר ו, ה)** כל ימי נדר נזרו תער לא יעבור על ראשו לעשות ימים שלאחר מלאת כימים שלפני מלאת ותו **(במדבר ו, ד)** כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין לעשות ימים שלאחר מלאת כימים שלפני מלאת
- נזיר טו:א שאני הכא דאמר רחמנא **(במדבר ו, ט)** וטמא ראש נזרו מי שנזרו תלוי לו בראשו מיתבי נזיר שכלו לו ימיו אסור לגלח ולשתות יין ולטמא למתים ואם גילח ושתה יין ונטמא למתים ה"ז סופג את הארבעים תיובתא
- נזיר טז:ב מי שנזר והוא בבית הקברות אפי' היה שם ל' יום אין עולין לו מן המנין ואינו מביא קרבן טומאה יצא ונכנס עולין לו מן המנין ומביא קרבן טומאה ר"א אומר לא בו ביום שנאמר **(במדבר ו, יב)** והימים הראשונים יפלו עד שיהו לו ימים ראשונים ומה נזיר בקבר ששערו ראוי לתגלחת אין עולין לו מן המנין ימי חלוטו שאין ראוי לתגלחת **לא כ"ש** שאין עולין לו מן המנין
- נזיר יח:א ר' יוסי ברבי יהודה דתניא **(במדבר ו, יא)** וקדש את ראשו ביום ההוא ביום הבאת קרבנותיו דברי רבי ר' יוסי בר' יהודה אומר ביום תגלחתו
- נזיר יח:א דאי תימא רבי היא אי דנטמא בשביעי וחזר ונטמא בשביעי (וחזר ונטמא בשביעי) כולהו טומאה אריכתא היא ואי דנטמא בשמיני וחזר ונטמא בשמיני הרי יצתה שעה שראויה להביא קרבן מאי טעמא דרבי אמר קרא **(במדבר ו, יא)** וכפר עליו מאשר חטא על הנפש והדר וקדש את ראשו
- נזיר יח:ב רבי יוחנן בן ברוקה אומר כשם שחטאתו עיכתו כן אשמו מעכבו בשלמא לרבי אליעזר אמר קרא **(במדבר ו, יא)** וקדש את ראשו ביו' ההוא אע"פ שלא הביא קרבנותיו ורבנן ההוא אע"פ שלא הביא אשמו אלא רבי ישמעאל ההוא למה לי אמר לך ההוא אע"פ שלא הביא עולתו
- נזיר יח:ב רבנן עולה לא בעי מיעוטא דורון בעלמא הוא מאי טעמייהו דרבנן דתניא **(במדבר ו, יב)** והזיר לה' את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם מה ת"ל לפי שמצינו שכל אשמות שבתורה שהן מעכבין יכול אף זה מעכבו
- נזיר יט:א ר"א אומר לא בו ביום שנאמר **(במדבר ו, יב)** והימים הראשונים יפלו עד שיהיו ימים ראשונים:אמר עולא לא אמר רבי אליעזר אלא בטמא שנזר אבל בנזיר טהור שנטמא אפילו יום אחד סותר
- נזיר יט:ב אמר רבא מ"ט דר"א אמר קרא **(במדבר ו, יב)** כי טמא נזרו משום דבטומאה נזר איתיביה אביי הריני נזיר מאה יום ונטמא בתחלת מאה יכול יהא סותר ת"ל והימים הראשונים יפלו עד שיהו לו ימים ראשונים וזה אין לו ראשונים נטמא בסוף מאה
- נזיר כ:א רבי יהודה אומר משום ר' אליעזר דאמר קרא **(במדבר ו, יג)** זאת תורת הנזיר התורה אמרה כי נטמא ביום מלאת תן לו תורת נזיר
- נזיר כג:א ת"ר **(במדבר ל, יג)** אישה הפרם וה' יסלח לה באשה שהפר לה בעלה והיא לא ידעה הכתוב מדבר שהיא צריכה כפרה וסליחה
- נזיר כג:א אומר רבי יוחנן מאי דכתיב **(הושע יד, י)** כי ישרים דרכי ה' וצדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם משל לשני בני אדם שצלו את פסחיהן אחד אכלו לשום מצוה ואחד אכלו לשום מצוה וצדיקים ילכו בם וזה שאכלו לשום מצוה וצדיקים ילכו בם וזה שאכלו לשום אכילה גסה ופושעים יכשלו בם
- נזיר כג:א אמר רבי יוחנן כל הפסוק הזה על שם עבירה נאמר **(בראשית יג, ז)** וישא לוט **(בראשית לט, ז)** ותשא אשת אדוניו את עיניה [את עיניו] **(שופטים יד, ג)** כי היא ישרה בעיני וירא אותה שכס בן חמור את כל ככר הירדן **(משלי ו, כו)** כי בעד אשה זונה עד ככר לחם כי כלה משקה **(הושע ב, ז)** אלכה אחרי מאהבי נותני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושיקויי
- נזיר כג:א והא מינס אניס תנא משום רבי יוסי בר רב חוני למה נקוד על ו"ו **(בראשית יט, לג)** ובקומה של בכירה לומר שבשכבה לא ידע אבל בקומה ידע ומאי הוה ליה למיעבד מאי דהוה הוה נפקא מינה דלפניא אחרינא לא איבעי למישתי חמרא
- נזיר כג:ב שהטיל מדינים כבריחין וארמון **(דברים כג, ד)** לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה' דרש רבא ואיתימא רבי יצחק מאי דכתיב **(משלי יח, א)** לתאוה יבקש נפרד ובכל תושיה יתגלע לתאוה יבקש נפרד זה לוט ובכל תושיה יתגלע שנתגלה קלונו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות דתנן עמוני ומואבי אסורין ואיסורן איסור עולם
- נזיר כג:ב אלא אימא כמצוה שלא לשמה דכתיב **(שופטים ה, כד)** תבורך מנשים יעל אשת חבר הקני מנשים באהל תבורך מאן נשים שבאהל שרה רבקה רחל ולא
- נזיר כג:ב א"ר יוחנן שבע בעילות בעל אותו רשע באותה שעה שנאמר **(שופטים ה, כז)** בין רגליה כרע נפל שכב
- נזיר כג:ב א"ר יוחנן כל טובתן של רשעים אינה אלא רעה אצל צדיקים שנאמר **(בראשית לא, כט)** השמר לך מדבר עם יעקב מטוב ועד רע בשלמא רע שפיר אלא טוב אמאי לא אלא לאו ש"מ טובתו רעה היא ש"מ
- נזיר כג:ב מנין שאין הקב"ה מקפח אפי' שכר שיחה נאה דאילו בכירה דקרייתיה מואב א"ל רחמנא **(דברים ב, ט)** אל תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה מלחמה הוא דלא אבל צעורי צערינן ואילו צעירה דקרייתיה בן עמי אמר ליה **(דברים ב, יט)** אל תצורם ואל תתגר בם אפילו צעורי לא תצערינן
- נזיר כה:א והלא דמי חטאת מעורבין בהן א"ר יוחנן הלכה היא בנזיר ר"ל אמר **(ויקרא כב, יח)** לכל נדריהם ולכל נדבותם התורה אמרה מותר נדר יהא לנדבה
- נזיר כה:א תנא דבי ר' ישמעאל **(דברים יב, כו)** רק קדשיך אשר יהיו לך ונדרריך בולדי קדשים ובתמורתם הכתוב מדבר מה תקנתן **(דברים יב, כו)** תשא ובאת אל המקום אשר יבחר ה' יכול יעלם לבית הבחירה וימנע מהם מים ומזון בשביל שימותו ת"ל **(דברים יב, כז)** ועשית עולותיך הבשר והדם לומר לך כדרך שאתה נוהג בעולה נוהג בתמורתה כדרך שאתה נוהג ובשלמים נוהג בולדיהם יכול אף ולד חטאת ותמורת אשם כן ת"ל רק דברי ר' ישמעאל
- נזיר כז:א דתנן רשב"ג אומר הביא שלש בהמות ולא פירש הראויה לחטאת תקרב חטאת לעולה תקרב עולה לשלמים תקרב שלמים אמאי הא אמרת בהמה לאו כמפורשת דמיא אמר ליה התם **(ויקרא יב, ח)** ולקח **(ויקרא טו, ל)** ועשה אמר רחמנא אי בלקיחת בעלים אי בעשיית כהן הכא נמי

נזיר כז:ב	ת"ש כיצד אמרו האיש מגלח על נזירות אביו בזמן שהיה הוא ואביו נזירים והפריש אביו מעות לנזירותו ומת ואמר הריני נזיר ע"מ שאגלח על מעות אבא היו לו מעות סתומות יפלו לנדבה היתה לו בהמה מופרשת חטאת תמות עולה תקרוב עולה ושלמים יקרבו שלמים מאי לאו אפי' בעלת מום לא תמימה אבל בעלת מום כסתומה דמיא מאי איריא מעות לימא היתה לו בהמה בעלת מום יפלו לנדבה הכי נמי בעלת מום למאי קדישא לדמי דמי היינו מעות מתירב רבא (ויקרא ד, כג) קרבנו בקרבנו הוא יוצא ואינו יוצא בקרבן אביו
נזיר כז:ב	יכול לא יצא בקרבנו של אביו שהפריש מן הקלה על החמורה או מן החמורה על הקלה אבל יוצא בקרבן שהפריש אביו מן הקלה על הקלה או מן החמורה על החמורה ת"ל (ויקרא ד, כג) קרבנו בקרבנו הוא יוצא ואינו יוצא בקרבנו של אביו יכול לא יצא בקרבן אביו בהמה שהפריש אפי' מן הקלה על הקלה מן החמורה על החמורה שהרי אין אדם מגלח על בהמת אביו בנזירות אבל יוצא במעות שהפריש אביו אפי' מן החמורה על הקלה או מן הקלה על החמורה
נזיר לב:ב	אמרי להון אילו אתא איניש ואמר לכוון דחרב בהמ"ק מי הוה נדריתון אמר רב יוסף אי הוואי התם הוה אמינא להון הכתיב (ירמיהו ז, ז) היכל י"י היכל י"י היכל י"י המה זה מקדש ראשון ומקדש שני נהי ידיעין להון דיחרוב מי יודעין לאימתי אמר אבוי ולא ידעין לאימתי והכתיב (דניאל ט, כד) שבועים שבעים נחתך על עמך ועל עיר קדשך ואכתי מי ידעין בהי יומא
נזיר לד:ב	רבי אלעזר אומר אפילו עלין ולולבין במשמע במאי קמיפלגי ר"א דריש ריבויי ומיעוטי רבנן דרשי כללי ופרטי רבי אלעזר דריש רבויי ומיעוטי (במדבר ו, ג) מיין ושכר יזיר מיעט מכל אשר יעשה מגפן היין ריבה מיעט וריבה הכל מאי ריבה ריבה כל מילי מאי מיעט מיעט שבישתא ורבנן דרשי כללי ופרטי מיין ושכר יזיר פרט מכל אשר יעשה מגפן היין כלל מחרצנים ועד זג חזר ופרט פרט וכלל ופרט אי אתה דן אלא כעין הפרט מה הפרט מפורש פרי ופסולת פרי אף כל פרי ופסולת פרי אי מה הפרט מפורש פרי גמור אף כל פרי גמור
נזיר לה:א	א"ר אבהו נפקא ליה מהאי קרא (שמות כב, ט) וכי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה פרט וכל בהמה כלל לשמור חזר ופרט פרט וכלל ופרט אי אתה דן אלא כעין הפרט
נזיר לה:א	רבא אמר נפקא ליה מהאי קרא (ויקרא א, י) ואם מן פרט הצאן כלל כבשים ועזים חזר ופרט פרט וכלל ופרט אי אתה דן אלא כעין הפרט אמר ליה רב יהודה מדיסקרתא לרבא ולילף מן הדין קרא (ויקרא א, ב) מן פרט הבהמה כלל בקר וצאן חזר ופרט פרט וכלל ופרט אי אתה דן אלא כעין הפרט
נזיר לה:ב	ומנלן דהכי הוא דתניא (דברים יד, כו) ונתת הכסף בכל אשר תאווה נפשך כלל בבקר ובצאן וביין ובשכר פרט ובכל אשר תשאלך נפשך חזר וכלל כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט מה הפרט מפורש פרי מפרי וגידולי קרקע אף כל פרי מפרי וגידולי קרקע
נזיר לה:ב	א"ר אבהו אמר רבי יוחנן כל איסורין שבתורה אין היתר מצטרף לאיסור חוץ מאיסורי נזיר שהרי אמרה תורה (במדבר ו, ג) משרת
נזיר לז:ב	כתובין הבאין כאחד אין מלמדין נזיר הא דאמרן חטאת מאי היא דתניא (ויקרא ו, כ) כל אשר יגע בבשרה יקדש יכול אפי' וכל ב' שלא בלע ת"ל בבשרה עד שיבלע בבשרה יקדש להיות כמוה שאם פסולה היא יפסל ואם כשרה תאכל כחמור שבה ורבנן צריכי דאי כתב רחמנא גבי חטאת ה"א נזיר לא אתי מינה משום דנזיר מקדשים לא ילפינן ואי כתב רחמנא גבי נזיר הוה אמינא מנזיר לא ילפינן משום דחמיר איסוריה דאפי' חרצן אסיר ליה הלכך לא אתיא מיניה
נזיר לז:ב	ור' עקיבא תרווייהו להיתר מצטרף לאיסור והוה להו שני כתובין הבאין כאחד וכל שני כתובין הבאים כאחד אין מלמדין א"ל רב אשי לרב כהנא אלא הא דתניא (במדבר ו, ד) מכל אשר יעשה מגפן היין לימד על איסורי נזיר שהן מצטרפין זה עם זה לר"ע השתא א"ל היתר מצטרף לאיסור איסור מבעיא א"ל היתר לאיסור בבת אחת איסור לאיסור אפילו בזה אחר זה
נזיר לח:א	מנין לרביעית דם שיוצאה משני מתים שהיא מטמאה באהל שנאמר (ויקרא כא, יא) ועל כל נפשות מת לא יבא וחמש חיורתא חלת נזיר ומצורע שנפסלו בשבת חלת רביעית שמן לחלה נזיר רביעית שמן לנזיר מצורע רביעית מים למצורע שנפסלו
נזיר לח:ב	אינו חייב אלא עד שיאכל מן הענבים כזית וכו': תנא קמא לא מדמי להון לכל איסורי נזיר לשתיה ורבי עקיבא כיון דכתיב (במדבר ו, ג) וענבים לחים ויבשים לא יאכל מה אכילה כזית אף כל איסורין כזית
נזיר לח:ב	אכל ענבים לחים ויבשים חרצנים וזגים וסחט אשכול של ענבים ושתה לוקה חמש אי הכי לילקי שש אחת על (במדבר ו, ד) מכל אשר יעשה תנא ושייר מאי שייר דהאי שייר (במדבר ל, ג) לא יחל דברו אי משום האי לאו שיורא הוא כי קתני מידי דלא איתיה בדוכת' אחריתי לא יחל דברו איתיה בנדר
נזיר לט:ב	נזיר שגילח בין בתער בין בזוג או שסיפסף כל שהוא חייב: ת"ר (במדבר ו, ה) תער אין לי אלא תער
נזיר לט:ב	תלש מירט סיפסף כל שהוא מנין ת"ל (במדבר ו, ה) קדוש יהיה גדל פרע שער ראשו דברי ר' יאשיהו ר' יונתן אומר תער אין לי אלא תער מירט תלש סיפסף כל שהוא פטור והכתיב קדוש יהיה למימרא דאם גילח ליה בתער קאים עליה בעשה ול"ת
נזיר לט:ב	תניא אידך תער אין לי אלא תער תלש מירט סיפסף כל שהוא מנין ת"ל (במדבר ו, ה) לא יעבור על ראשו ומאחר שסופינו לרבות כל דבר מה ת"ל תער לא יעבור על ראשו לפי שלא למדנו לתגלחת האחרונה שיהיה בתער ללמדו ממצורע אי אפשר
נזיר מ:א	וכולן שגילחו שלא בתער בשלמא גבי נזיר כתיב תער לא יעבור על ראשו וגבי לויים כתיב (במדבר ח, ז) והעבירו תער על כל בשרם אלא מצורע בתער מנלן וכ"ת תיתי מלויים מה לויים שכן טעונון תגלחת ואין תגלחתן אלא בתער אף אני אביא את המצורע שהוא טעון תגלחת ואין תגלחתו אלא בתער
נזיר מ:ב	ר' אליעזר אומר אפילו ליקטו במלקט וברהיטני חייב מאי טעמייהו דרבנן דתניא (ויקרא יד, ט) זקנו מה ת"ל לפי שנאמר (ויקרא כא, ה) ופאת זקנם לא יגלחו יכול אפילו מצורע כן ת"ל זקנו
נזיר מ:ב	ומנלן דבתער דתניא ופאת זקנם לא יגלחו יכול אפילו גילחו במספרים יהא חייב ת"ל (ויקרא יט, כז) ולא תשחית יכול ליקטו במלקט וברהיטני יהא חייב ת"ל ופאת זקנם לא יגלחו
נזיר מ:א:א	ור"א מאי טעמא יליף מראשו דתניא (ויקרא יד, ט) ראשו מה ת"ל לפי שנאמר גבי נזיר (במדבר ו, ה) תער לא יעבור על ראשו יכול אף נזיר מצורע כן ת"ל ראשו
נזיר מ:א:א	ורבנן האי ראשו מאי דרשי ביה מיבעי להו למידחי לאו דהקפה דתניא (ויקרא יט, כז) לא תקיפו פאת ראשכם יכול אף מצורע כן ת"ל ראשו למה לי למכתב ראשו ותיפוק ליה מזקנו דתניא (ויקרא יד, ט) זקנו מה ת"ל לפי שנאמר ופאת זקנם לא יגלחו יכול אף מצורע כן ת"ל זקנו
נזיר מ:א:ב	ור"א דאתי עשה ודחי את לא תעשה מנליה יליף מגדילים דתניא (דברים כב, יא) לא תלבש שעטנז

זאת אומרת רובו ככולו מדאורייתא ממאי מדגלי רחמנא גבי נזיר (במדבר ו, ט) ביום השביעי יגלחנו הכא הוא דעד דאיכא כולו הא בעלמא רובו ככולו	נזיר מב:א
איתיביה אבבי כהן שהיה לו מת מונח על כתיפו והושיטו לו מתו ומת אחר ונגע בו יכול יהא חייב ת"ל (ויקרא כא, ו) ולא יחלל במי שאינו מחולל יצא זה שהוא מחולל ועומד	נזיר מב:ב
ת"ר (ויקרא כא, ד) להחלו עד שעה שימות רבי אומר (ויקרא יא, לב) במותם יטמא עד שימות מאי בינייהו אמר ר' יוחנן משמעות דורשין איכא בינייהו ר"ל אמר גוסס איכא בינייהו למאן דאמר מלהחלו אפילו גוסס	נזיר מג:א
אמר רב חסדא אמר רב נקטע ראשו של אביו אינו מטמא לו מ"ט אמר קרא (ויקרא כא, ב) לאביו בזמן שהוא שלם ולא בזמן שהוא חסר	נזיר מג:ב
איזהו מת מצוה כל שאין לו קוברין קורא ואחרים עונין אותו אין זה מת מצוה והא אית ליה ברא כיון דקאזיל באורחא כמי שאין לו קוברים דמי מיתבי (ויקרא כא, ג) לה יטמא לה הוא מטמא ואינו מטמא לאיבריה לפי שאינו מטמא לאבר מן החי של אביו	נזיר מג:ב
אמר רבא לא קשיא הא דטבל בשביעי הא דלא טבל בשביעי אמר אבבי אשכחתינהו לחבריה דרב נתן בר הושעיא דיתבין וקאמרין (ויקרא טו, יד) ובא לפני ה' אל פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן אימתי הוא [בא] בזמן שהוא טבל ועשה הערב שמש אין לא טבל ועשה הערב שמש לא אלמא קסבר טבול יום של זב כזב דמי	נזיר מד:ב
אמינא להון אנא אלא מעתה גבי נזיר טמא נמי דכתיב (במדבר ו, יב) והביא אותם אל הכהן אל פתח אהל מועד אימתי הוא [בא] בזמן שטבל ועשה הערב שמש	נזיר מד:ב
והתניא טמא מת מותר ליכנס במחנה לוייה ולא טמא מת בלבד אלא אפי' מת עצמו שנאמר (שמות יג, יט) ויקח משה את עצמות יוסף עמו מאי עמו עמו במחיצתו עמו במחנה לוייה אלא (אמר אבבי) טבול יום של זב כזב דמי ואפ"ה כיון דמחוסר כפרה לא עייל ואי במחנה לוייה קאי אמאי קא קרי ליה אהל מועד למימרא מה התם מחוסר כפרה לא עייל אף למחנה לוייה נמי מחוסר כפרה לא עייל	נזיר מה:א
והתם מנלן דתניא (במדבר יט, יג) טמא יהיה לרבות טבול יום עוד טומאתו בו לרבות מחוסר כפרה	נזיר מה:א
ת"ר (במדבר ו, יח) וגלח הנזיר פתח אהל מועד וגו' בשלמים הכתוב מדבר שנאמר (ויקרא ג, ב) ושחטו פתח אהל מועד אתה אומר בשלמים הכתוב מדבר או אינו אלא פתח אהל מועד ממש אמרת אם כן דרך בזיון הוא	נזיר מה:א
ר' יצחק אומר אינו צריך הרי הוא אומר (במדבר ו, יח) ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש וגו' מי שאינו מחוסר אלא לקיחה ונתניה יצא זה שהוא מחוסר לקיחה הבאה ונתניה	נזיר מה:א
ר"ש שזורי אומר וגלח הנזיר פתח אהל מועד ולא נזירה שמא יתגרו בה פרחי כהונה אמר לו לדבריק סוטה תוכיח דכתיב בה (במדבר ה, יח) והעמידה לפני ה' ולא חיישינן שמא יתגרו בה פרחי כהונה אמר להן זו כוחלת ופוקסת זו אינה כוחלת ופוקסת אמר רבא ה"ק ואם נזיר טמא משלח תחת הדוד של אשם יצא מנה"מ אמר רבא אמר קרא (במדבר ו, יח) אשר תחת זבח השלמים מזבחו יהא תחתיו ואם שילח תחת הדוד של חטאת יצא	נזיר מה:ב
מאי טעמ' דאמר קרא (במדבר ו, יח) ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים ולא כתב על שלמיו	נזיר מז:ב
מה ת"ל אמו בכהן גדול מופנה להקיש ולדון הימנו גזירה שוה נאמר אמו בנזיר ונאמר אמו בכ"ג מה אמו האמור בנזיר במותם אינו מיטמא אבל מיטמא הוא לנגעם ולזיבתם אף אמו האמור בכ"ג במותם אינו מיטמא אבל מיטמא לנגעם ולזיבתם	נזיר מח:א
אשכחן כ"ג נזיר מנלן דתניא (במדבר ו, ו) כל ימי הזירו לה' על נפש מת לא יבא שומע אני אפי' נפש בהמה במשמע כענין שנאמר (ויקרא כד, יח) מכה נפש בהמה ת"ל על נפש מת לא יבא בנפש אדם הכתוב מדבר	נזיר מח:א
ואי כתב רחמנא אמו הוה אמינא אמו לא ליטמא לה דלאו אזיל זרעה בתרה אבל אביו כיון דאמר מר (במדבר א, ב) למשפחותם לבית אבותם אימא ליטמא ליה קא משמע לן (ויקרא כא, יא) ועל כל נפשות מת לא יבא למה לי על כל לאפוקי רחוקים מת לאפוקי קרובים נפשות לאפוקי רביעית דם שיצא משני מתים שמטמא באהל שנאמר על כל נפשות מת לא יבא	נזיר מט:א
אמר רב יהודה מדיסקרתא ת"ש (ויקרא יא, לא) בהם יכול בכולן ת"ל מהם אי מהם יכול מקצתן ת"ל בהם הא כיצד עד שיגע במקצתן שהוא ככולן ושיערו חכמים בכעדשה שכן החומט תחלת ברייתו בכעדשה	נזיר נב:א
דתניא (במדבר יט, טז) וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או במת על פני השדה זה המאהיל על פני המת בחלל זה אבר מן החי ויש לו להעלות ארוכה חרב ה"ז כחלל או במת זה אבר הנחלל מן המת או בעצם אדם זה רובע עצמות או בקבר זה קבר סתום	נזיר נג:ב
יכול אף מצורע כן ת"ל ראשו ותניא אידך ראשו מה ת"ל לפי שנאמר גבי נזיר (במדבר ו, ה) תער לא יעבור על ראשו יכול אף נזיר מצורע כן ת"ל ראשו מאי לאו תנאי היא למ"ד מנזיר קסבר הקפת כל הראש לא שמה הקפה	נזיר נח:א
והאי תנא דמפיק לראשו ללא גרידא דאתי עשה ודחי את לא תעשה ועשה מנלן נפקא ליה מזקנו דתניא זקנו מה ת"ל לפי שנא' (ויקרא כא, ה) ופאת זקנם לא יגלחו יכול אף כהן מצורע כן ת"ל זקנו ומאן דמפיק ליה לראשו לעשה ולא תעשה לילף מזקנו וליטעמיק דקיימא לן בעלמא	נזיר נח:א
איכא דאמרי אמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן המעביר בית השחי ובית הערוה לוקה משום (דברים כב, ה) לא ילבש גבר שמלת אשה	נזיר נט:א
מיתבי העברת שיער אינה מדברי תורה אלא מדברי סופרים הוא דאמר כי האי תנא דתניא המעביר בית השחי ובית הערוה הרי זה עובר משום לא ילבש גבר שמלת אשה ותנא קמא האי לא ילבש גבר מאי דריש ביה מיבעי ליה לכדתניא (דברים כב, ה) לא יהיה כלי גבר על אשה	נזיר נט:א
לכדתניא (דברים כב, ה) לא יהיה כלי גבר על אשה מאי תלמוד לומר אם שלא ילבש איש שמלת אשה ואשה שמלת איש הרי כבר נאמר תועבה היא ואין כאן תועבה אלא שלא ילבש איש שמלת אשה וישב בין הנשים ואשה שמלת איש ותשב בין האנשים רבי אליעזר בן יעקב אומר מנין שלא תצא אשה בכלי זיין למלחמה ת"ל לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה שלא יתקן איש בתיקוני אשה	נזיר נט:א
מרת תגלחת ראשון מביא וכו' ממה נפשך שפיר קמייתי דאי ודאי מצורע הוא ולאו טמא הוא ציפורין חובתו וחטאת העוף ספק אזלא לקבורה ועולה הוא נדבה ולגלחו תוך שבעה אי אפשר דדילמא לאו מוחלט הוא ורחמנא אמר (במדבר ו, ה) תער לא יעבור על ראשו עד מלאת ואי לאו מצורע ודאי הוי והוא טמא חטאת העוף חובתו	נזיר ס:א

נזיר	קתני הכותים אין להם נזירות מנא הני מילי דתנו רבנן (במדבר ו, ב) דבר אל בני ישראל ולא לעובדי כוכבים	נזיר
ס:א		נזיר
נזיר	ואמרת אליהם לרבות את העבדים למה לי קרא האמרת כל מצוה שהאשה חייבת בה עבד חייב בה אמר רבא שאני הכא דאמר קרא (במדבר ל, ג) לאסור איסור על נפשו במי שנפשו קנויה לו יצא עבד שאין נפשו קנויה לו הואיל ואין נפשו קנויה לו אימא גבי נזיר נמי לא קמשמע לן	נזיר
ס:א		נזיר
נזיר	אמר מר דבר אל בני ישראל ולא לעובדי כוכבים וכל היכא דכתיב ישראל עובדי כוכבים לא והא גבי ערכין דכתיב (ויקרא כז, ב) דבר אל בני ישראל ותניא בני ישראל מעריכין ואין העובדי כוכבים מעריכין	נזיר
ס:א		נזיר
נזיר	יכול לא יהו נערכין ת"ל איש שאני הכא דאמר קרא (במדבר ו, ז) לאביו ולאמו לא יטמא במי שיש לו אב יצא עובד כוכבים שאין לו אב	נזיר
ס:א		נזיר
נזיר	למאי אילמא לענין ירושה והא"ר חייא בר אבין א"ר יוחנן עובד כוכבים יורש את אביו דבר תורה שנאמר (דברים ג, ה) כי ירושה לעשו נתתי את הר שעיר אלא במי שמוזהר על כיבוד אביומי כתיב כבוד אביך גבי נזיר אלא אמר קרא לאביו ולאמו לא יטמא במי שיש לו טומאה יצא עובד כוכבים שאין לו טומאה	נזיר
ס:א		נזיר
נזיר	מנלן דלית להו טומאה דאמר קרא (במדבר יט, כ) ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההיא מתוך הקהל במי שיש לו קהל יצא זה שאין לו קהל	ס:א
נזיר	ממאי דלמא כרת הוא דלא מיחייב אבל איטמווי מיטמו אמר קרא (במדבר יט, יט) והזה הטהור על הטמא כל שיש לו טהרה יש לו טומאה וכל שאין לו טהרה אין לו טומאה	נזיר
ס:א		נזיר
נזיר	ואימא טהרה הוא דלא הויא ליה טומאה הויא ליה א"ק ואיש אשר יטמא ולא יתחטא רב אחא בר יעקב אמר שאני הכא דא"ק (ויקרא כה, מו) והתנחלתם אותם לבניכם אחריכם כל שיש לו נחלה יש לו טומאה וכל שאין לו נחלה אין לו טומאה	נזיר
ס:א		נזיר
נזיר	לכדתניא היתר נדרים פורחין באויר ואין להן על מה שיסמוכו רבי אליעזר אומר יש להם על מה שיסמוכו שנא' (ויקרא כז, ב) איש כי יפליא (במדבר ו, ב) כי יפליא שתי פעמים אחד הפלאה לאיסור ואחד הפלאה להיתר	נזיר
ס:א		נזיר
נזיר	ת"ר למה רבו כופו לנזירות אבל לא לנדרים ולערכין מאי שנא גבי נזיר דאמר רחמנא (במדבר ל, ג) לאסור איסור על נפשו במי שנפשו קנויה לו יצא עבד שאין נפשו קנויה לו אי הכי אפילו גבי נדרים נמי	נזיר
ס:ב		נזיר
נזיר	אלא אמר אביי למה רבו צריך לכפותו לנזירות ואין צריך לכפותו לנדרים ואינו צריך לכפותו לשבועה מ"ט דאמר קרא (ויקרא ה, ז) להרע או להיטיב מה הטבה רשות אף הרעה רשות יצא להרע לאחרים שאין הרשות בידו	נזיר
ס:ב		נזיר
נזיר	נזיר שגילח ונודע לו שהוא טמא אם טומאה ידועה סותר ואם טומאת תהום אינו סותר אם עד שלא גילח בין כך ובין כך סותר כיצד ירד לטבול במערה ונמצא מת צף על פי המערה טמא נמצא משוקע בקרקע המערה ירד להקר טהור ליטהר מטומאת מת טמא שחזקת טמא טמא וחזקת טהור טהור שרגלים לדבר: גמ' מנא הני מילי אמר ר"א דאמר קרא (במדבר ו, ט) וכי ימות מת עליו בפתע פתאום עליו במחזורת לו	נזיר
ס:א		נזיר
נזיר	ריש לקיש אמר אמר קרא (במדבר ט, י) כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחוקה כי דרך מה דרך בגלוי אף כל בגלוי	נזיר
ס:א		נזיר
נזיר	צפה אינה מטמאה לענין שרץ דתניא ספק טומאה צפה בין בכלים בין בקרקע טהורה ר"ש אומר בכלים טמאה בקרקע טהורה מאי טעמא דת"ק א"ר יצחק בר אבודימי כתיב (ויקרא יא, מג) בכל השרץ השרץ כל מקום שהוא שורץ וכתוב על הארץ הא כיצד ודאי מגעו טמא ספק מגעו טהור	נזיר
ס:א		נזיר
נזיר	רבי שמעון מ"ט אמר עולא כתיב (ויקרא יא, לו) אך מעין וכתוב יטמא (עד הערב) הא כיצד צפה בכלים טמא בקרקע טהור	נזיר
ס:א		נזיר
נזיר	דתניא יום מלאת תביא תוך מלאת לא תביא יכול לא תביא על לידה שלפני מלאת אבל תביא על לידה שלאחר מלאת ותיפטר משתייהן ת"ל (ויקרא יב, ו) ובמלאת ימי טהרה ביום מלאת תביא תוך מלאת לא תביא אמר רב כהנא שאני הכא דמחסרא קרבן התם נמי מחסרא הערב שמש א"ל אביי שימשא ממילא ערבא	נזיר
ס:א		נזיר
נזיר	כל ספק נגעים בתחילה טהור עד שלא נזקק לטומאה משנזקק לטומאה ספקו טמא: גמ' מנא הני מילי אמר רב יהודה אמר רב אמר קרא (ויקרא יג, נט) לטהרו או לטמאו הואיל ופתח [בו] הכתוב בטהרה תחילה אי הכי אפילו משנזקק לטומאה נמי ספקו טהור	נזיר
ס:ה		נזיר
נזיר	דתניא שכבת זרע של זב מטמא במשא כל מעת לעת ור' יוסי אומר יומו במאי קמיפלגי בדשמואל דשמואל רמי כתיב (דברים כג, יא) כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה וכתוב לפנות ערב ירחץ במים מ"ד מעת לעת דייק מלפנות ערב ואידך דייק מקרה לילה ומ"ד מלפנות ערב הכתיב מקרה לילה א"ל אורחא דקרי למתא בליליא	נזיר
ס:א		נזיר
נזיר	א"ר יוסי והלא אין מורה אלא של בשר ודם א"ל רבי נהוראי והלא כבר נאמר (שמואל א טז, ב) ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני שכבר היה עליו מורא של בשר ודם	נזיר
ס:א		נזיר
נזיר	א"ר חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר (ישעיהו נד, יג) וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך	נזיר
ס:ב		נזיר